

gjort bekendt med alt evalueringsmateriale også var gældende inden lovændringen.

Spm. nr. S 1625

Til finansministeren (23/2 2000) af:

Pernille Sams (KF):

»Vil ministeren redegøre for, om afskaffelse af topskatten vil være selvfinansierende ved vurdering ud fra den af ministeren angivne og benyttede beregningsmetode, jf. spørgsmål nr. S 1184 og spørgsmål nr. S 1502, såfremt man tager udgangspunkt i de arbejdsudbudselasticiteter, som fremgår af »Arbejde, incitamenter og ledighed«, Nina Smith, kapitel 8, tabel 8.11, Rockwool Fondens Forskningsenhed 1998?«

Svar (3/3 2000)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det er anført i svaret til spørgsmål nr. S 1184, at en arbejdsudbudselasticitet på 0,1 inkl. indkomsteffekter for topskatteydere vil betyde, at en afskaffelse af topskatten er selvfinansierende.

Der er imidlertid ikke empirisk belæg for at forudsætte, at arbejdsudbuddet for topskatteydere er så følsomt overfor skatteændringer.

Den i spørgsmålet nævnte undersøgelse fra Rockwool Fondens Forskningsenhed er interessant, da det er en af få undersøgelser, hvor elasticiteterne er opdelt på indkomstgrupper. De estimerede arbejdsudbudselasticiteter indikerer, at arbejdsudbuddet for højtlønnede er forholdsvis ufølsomt overfor ændringer i beskatningen, hvilket er fremført i svaret til spørgsmål S 1184.

Niveauet for de angivne elasticiteter i undersøgelsen er imidlertid væsentligt højere end det, der findes i andre danske studier. Det tyder på, at niveauet for elasticiteterne i undersøgelsen fra Rockwool Fondens Forskningsenhed generelt er for højt.

En af årsagerne til, at elasticiteterne kan være for høje, er den valgte metode, hvor stikprøven indeholder personer, der ikke er i arbejde. Det kan medvirke til at øge de fundne elasticiteter. Det er således problematisk, at folk uden arbejde påvirker beregningen af provenuet i forbindelse med en fjernelse af topskatten.

Samtidigt beregnes den gennemsnitlige elasticitet for hver indkomstinterval på baggrund af de gennemsnitlige elasticiteter for individerne i intervallet. Da nogle intervaller har få observationer, kan relativt få personer med store elasticiteter trække gennemsnitselfasticiteten voldsomt op.

Problemet med få observationer gør sig især gældende ved høje indkomster, hvor det kan forventes, at der betales topskat. Rent statistisk øger de få observationer usikkerheden omkring de fundne elasticiteter, hvilket yderligere stiller spørgsmålstegn ved det fornuftige i at bruge elasticiteterne i undersøgelsen til at beregne virkninger af at fjerne topskatten.

Det vil på denne baggrund være misvisende at benytte elasticiteterne fra »Arbejde, incitamenter og ledighed«, Nina Smith, Kapitel 8, tabel 8.11, til at beregne virkninger af at afskaffe topskatten.

Hertil kommer, at empiriske undersøgelser af arbejdsudbudselasticiteter er foretaget ud fra observationer af beskedne ændringer af marginals-katter. Der kan forventes en vis ikke-linearit med hensyn til virkningerne på arbejdsudbuddet, som betyder, at virkningerne vil aftage ved markante reduktioner af marginals-katten og derfor blive lavere end elasticiteten angiver, jf. svar på spørgsmål S 1184.

Spm. nr. S 1548

Til justitsministeren (16/2 2000) af:

Jann Sjørnsen (KRF):

»Kan ministeren bekræfte, at flere sager, der »må anses for opklaret«, ikke ender med en domfældelse på grund af »magelighedshensyn«, sådan som Dansk Politiforbund hævder i en pressemeddelelse udsendt den 20. januar 2000?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker belyst, om der findes eksempler på, at »magelighedshensyn« hos anklagemyndigheden har hindret domsfældelse.